

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžf/33/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014200928
Dátum vydania rozhodnutia: 22.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014200928.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: W4, s.r.o., Kopčianska 63, Bratislava, IČO: 44 015 232, právne zastúpený: Advokátska kancelária OLEXOVÁ VASILISIN, s.r.o., Dunajská 18, Bratislava, proti odporcovi: Daňový úrad Bratislava, Ševčenkova 32, Bratislava, v konaní o návrhu na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/115/2014-54 zo dňa 05. marca 2015, v časti o trovách konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/115/2014-54 zo dňa 05. marca 2015 v napadnutej časti náhrady trov konania z r u š u j e a v tomto rozsahu mu vec v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením zastavil konanie, a to vzhľadom na späťvzatie žaloby. O trovách konania rozhodol tak, že nepriznal navrhovateľovi náhradu trov konania, nakoľko si ich neuplatnil.

Krajský súd poukázal na skutočnosť, že dňa 27.08.2014 Krajský súd v Bratislave uznesením rozhodol o návrhu proti nečinnosti orgánu verejnej správy (sp. zn. 2S 122/14), v ktorom došlo k právoplatnému vyriešeniu otázky, ktorá bola základom posúdenia veci v tomto konaní. V dôsledku toho navrhovateľ považoval návrh podaný podľa § 250 v O.s.p. za bezpredmetný.

Výrok o trovách konania napadol navrhovateľ odvolaním. Uviedol, že náhradu trov konania si uplatnil a to v samotnej žalobe, ako aj v podaní zo dňa 10.10.2014, ktoré bolo práve reakciou na výzvu súdu k vyčísleniu trov. Priznanie náhrady trov konania odôvodnil podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p., t.j. konanie bolo zastavené po späťvzatí návrhu danom len pre dôvody na strane žalovaného, čiže žaloba bola podaná dôvodne. Rozhodnutie súdu v časti o nepriznaní náhrady trov konania teda vychádzalo zo zrejmej nesprávnosti.

Navrhovateľ uviedol, aby odvolací súd vydal opravné uznesenie podľa § 164 O.s.p. a náhradu trov

konania mu priznal.

Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a/ právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, a v zmysle § 1 písm. b/ konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) v spojení s § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p.), t.j. v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Vzhľadom na ustanovenie § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p., v zmysle ktorého opravný prostriedok podľa piatej časti O.s.p. je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti, a ustanovení § 250k O.s.p., ktoré osobitne upravuje náhradu trov konania v správnom súdnictve, možnosť podať odvolanie zakotvená nie je, najvyšší súd sa v prvom rade zaoberal prípustnosťou odvolania proti rozhodnutiu o náhrade trov konania.

Správne súdnictvo upravené v piatej časti O.s.p. v ustanovení § 250k a § 250h ods. 2 za bodkočiarkou rieši otázku náhrady trov konania, avšak nerieši rozhodovanie o trovách konania pri podanom odvolaní voči prvostupňovému súdному rozhodnutiu. Na uvedenú situáciu v zmysle § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., preto možno primerane použiť ustanovenia tretej časti a štvrtej časti O.s.p. Keďže podľa O.s.p. je odvolanie zásadne prípustné, s výnimkami v zákone presne stanovenými, medzi ktorými sa odvolanie voči rozhodnutiu o trovách konania nenachádza a ustanovenie § 250ja ods. 1 a 2 O.s.p. upravuje iba prípustnosť odvolania pri rozhodovaní vo veci samej, v predmetnom prípade odvolanie voči rozhodnutiu o trovách konania prvostupňového súdneho rozhodnutia treba pripustiť vzhľadom na ustanovenie § 246c ods. 1 O.s.p., § 201 O.s.p. a § 202 O.s.p.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Pokiaľ dôjde k zastaveniu konania je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania vždy skúmať procesnú zodpovednosť za zastavenie konania na oboch procesných stranách (na strane žalujúcej i žalovanej) a definitívne ju vyriešiť v rámci právnej úpravy obsiahnutej predovšetkým v ustanovení § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p.

Aplikácia ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. aj v správnom súdnictve dopadá len na také prípady zastavenia konania, v ktorých neprichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. veta druhá v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.

Zo spisu krajského súdu bolo zistené, že navrhovateľ podal žalobu na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy podľa § 250v a nasl. O.s.p. Navrhovateľ podaním doručeným súdu dňa

03.03.2015 zobral návrh v celom rozsahu späť, pretože dňa 27.08.2014 rozhodol uznesením Krajský súd v Bratislave o návrhu proti nečinnosti orgánu verejnej správy sp. zn. 2S 122/14. V tomto konaní došlo teda k právoplatnému vyriešeniu otázky, ktorá bola základom posúdenia veci v tomto konaní.

Podľa názoru odvolacieho súdu postupoval krajský súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania nesprávne, keď nepriznal navrhovateľovi náhradu trov konania z dôvodu, že si ich neuplatnil. Krajský súd pochybil, keď nezistil, že navrhovateľ si uplatnil trovy konania už v samotnej žalobe, ako aj v podaní zo dňa 10.10.2014.

Z uvedeného vyplýva, že krajský súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania v prípade zastavenia konania mal aplikovať ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p., ako to vo svojom odvolaní navrhovateľ žiadal, t.j. ak sa pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto musel uznesenie krajského súdu v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 221 ods. 1 písm. h/ a ods. 2 O.s.p. zrušiť a vec mu v tomto rozsahu vrátiť na ďalšie konanie, v ktorom krajský súd rozhodne znova o náhrade trov celého konania (§ 224 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta tretia O.s.p.), súd viazaný zhora vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250ja ods. 4 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.